

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 273/2004
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 11 lutego 2004 r.

w sprawie prekursorów narkotykowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego handlu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, przyjęta w Wiedniu 19 grudnia 1988 r., dalej zwana „Konwencją Narodów Zjednoczonych”, została przyjęta przez wspólnotę decyzją Rady 90/611/EWG⁴.
- (2) Wymogi art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych odnoszące się do handlu prekursorami, (tj. substancjami często używanymi do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych), są spełniane w odniesieniu do wymiany handlowej między Wspólnotą a państwami trzecimi na skutek przyjęcia rozporządzenia Rady (EWG) nr 3677/90/EWG z dnia 13 grudnia 1990 r. ustanawiającego środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwienia wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych⁵.
- (3) Art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych przewiduje przyjęcie właściwych środków w celu monitorowania wytwarzania i rozprowadzania prekursorów. Wymaga to przyjęcia przez Państwa Członkowskie środków związanych z handlem środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Środki takie zostały wprowadzone dyrektywą Rady 92/109/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych⁶. W celu lepszego zagwarantowania, że we wszystkich Państwach Członkowskich stosowane są jednocześnie zharmonizowane zasady, rozważa się rozporządzenie będące stosowniejsze niż ta dyrektywa.

¹ Dz.U. C 20 E z 28.1.2003, str. 160.

² Dz.U. C 95 z 23.4.2003, str. 6.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2003 r. (dotąd niepublikowana w Dzienniku Ustaw), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 września 2003 r. (Dz.U. C 277 E z 18.11.2003, str. 31) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2003 r. (dotąd niepublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, str. 56.

⁵ Dz.U. L 357 z 20.12.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1232/2002 (Dz.U. L 180 z 10.7.2002, str. 5).

⁶ Dz.U. L 370 z 19.12.1992, str. 76. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (4) W kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej istotne jest zastąpienie dyrektywy 92/109/EWG rozporządzeniem, jako że każda zmiana tej dyrektywy oraz jej załączników pociągałaby za sobą narodowe środki wykonawcze w 25 Państwach Członkowskich.
- (5) W ramach decyzji podjętych na 35. sesji Komisji Narodów Zjednoczonych ds. środków odurzających, Komisja uzupełniła wykaz substancji umieszczonych w tabelach w Załączniku do Konwencji. W niniejszym rozporządzeniu powinny być ustanowione odpowiednie przepisy celem wykrywania ewentualnych przypadków nielegalnego wykorzystywania prekursorów we Wspólnocie oraz zagwarantowania, że wspólne reguły monitorowania są stosowane na rynku Wspólnoty w celu zapewnienia walki z ich nielegalnym przywozem do Wspólnoty.
- (6) Postanowienia art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych opierają się na systemie nadzorowania handlu przedmiotowymi substancjami. Większa część handlu tymi substancjami jest w pełni legalna. Dokumentacja i etykietowanie przesyłek zawierających te substancje muszą być wystarczająco czytelne. Należy ponadto, poza wyposażeniem właściwych organów w niezbędne środki działania, rozwinąć – zgodnie z duchem Konwencji Narodów Zjednoczonych – mechanizmy oparte na ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a także na rozwoju systemu gromadzenia informacji.
- (7) Środki stosowane w odniesieniu do olejku sasafranowego są obecnie interpretowane we Wspólnocie w różny sposób, ponieważ w niektórych Państwach Członkowskich jest on traktowany jako mieszanka zawierająca safrol i w związku z tym jest pod kontrolą, podczas gdy inne Państwa Członkowskie traktują go jak produkt naturalny niepodlegający kontroli. Dodanie odniesienia do produktów naturalnych w definicji „substancji sklasyfikowanych” zlikwiduje rozbieżności i umożliwi wprowadzenie kontroli olejku sasafranowego; tylko produkty naturalne, z których w łatwy sposób można uzyskać substancje sklasyfikowane, będą objęte definicją.
- (8) Substancje najczęściej używane do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych powinny zostać wymienione w załączniku.
- (9) Konieczne jest zapewnienie, by wytwarzanie i wykorzystanie substancji sklasyfikowanych w załączniku I było uwarunkowane posiadaniem zezwolenia. Ponadto dostawa tych substancji powinna być dozwolona tylko w przypadku gdy osoby, którym mają one być dostarczone posiadają zezwolenie i podpisały deklarację celną. Szczegółowe zasady dotyczące deklaracji celnej powinny zostać podane w załączniku III.
- (10) Należy przyjąć środki w celu zachęcenia zainteresowanych podmiotów gospodarczych do informowania właściwych organów o podejrzanych transakcjach z udziałem substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku I.
- (11) Należy przyjąć środki w celu zagwarantowania lepszej kontroli wewnątrzspółnotowego handlu substancjami sklasyfikowanymi wymienionymi w załączniku I.
- (12) Wszystkie transakcje prowadzące do wprowadzenia na rynek substancji sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I powinny być właściwie dokumentowane. Podmioty gospodarcze powinny informować właściwe organy o wszelkich podejrzanych transakcjach dotyczących substancji wymienionych w

załączniku I. Powinno się jednak stosować wyjątki w przypadku transakcji dotyczących substancji w kategorii 2 załącznika I, w których ilości biorące udział nie przekraczają ilości podanej w załączniku II.

- (13) Znaczna ilość innych substancji, z których wiele jest sprzedawanych legalnie w dużych ilościach, została zdefiniowana jako prekursorzy do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych oraz substancji psychotropowych. Objęcie tych substancji taką samą ścisłą kontrolą jakiej są poddane substancje podane w załączniku I stworzyłoby niepotrzebne utrudnienia w handlu wymagającym zezwolenia na prowadzenie operacji oraz dokumentacji transakcji. W związku z tym powinno się ustanowić bardziej elastyczny mechanizm na poziomie Wspólnoty, gdzie właściwe organy w Państwach Członkowskich są informowane o takich transakcjach.
- (14) W planie przeciwdziałania narkotykom zatwierdzonym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira 19 i 20 czerwca 2000 r. została ujęta procedura wprowadzenia współpracy. W celu wsparcia współpracy pomiędzy właściwymi organami Państw Członkowskich a przemysłem chemicznym, w szczególności w odniesieniu do substancji, które, chociaż nie są omówione w niniejszym rozporządzeniu, mogą być wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych i substancji psychotropowych, powinno się sporządzić wytyczne mające na celu pomoc przemysłowi chemicznemu.
- (15) Właściwe jest sporządzenie dla Państw Członkowskich przepisu ustanawiającego zasady kar stosowanych w przypadku naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia. Zakładając, że handel prekursorami może prowadzić do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych i substancji psychotropowych, Państwa Członkowskie powinny mieć wolną rękę w wyborze najbardziej odstrasżających kar możliwych do zastosowania na mocy ich prawodawstwa krajowego.
- (16) Środki konieczne do wprowadzenia tego rozporządzenia w życie powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁷.
- (17) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zharmonizowany monitoring handlu prekursorami oraz przeciwdziałanie ich wykorzystywaniu do nielegalnego wytwarzania narkotyków syntetycznych i substancji psychotropowych, nie mogą zostać zrealizowane w wystarczającym stopniu przez Państwa Członkowskie, ale za to, z powodu międzynarodowego i zmiennego charakteru takiego handlu, mogą być skuteczniej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, rozporządzenie niniejsze, w celu osiągnięcia powyższych celów, nie wychodzi poza konieczne ramy.
- (18) Dyrektywa Rady 92/109/EWG, dyrektywy Komisji 93/46/EWG⁸, 2001/8/WE⁹ i 2003/101/WE¹⁰ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1485/96¹¹ i (WE) nr 1533/2000¹² powinny zostać uchylone,

⁷ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁸ Dyrektywa Komisji 93/46/EWG z dnia 22 czerwca 1993 r. zastępująca i zmieniająca załączniki do dyrektywy Rady nr 92/109/EWG w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 134).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1 **Zakres i cele działania**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane środki przyjmowane w celu wewnątrzspółnotowego kontrolowania i monitorowania pewnych substancji często wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych w celu zapobiegania wykorzystywaniu takich substancji.

Artykuł 2 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „substancja sklasyfikowana” oznacza każdą substancję wymienioną w załączniku I, włącznie z mieszaninami i produktami naturalnymi zawierającymi tę substancję; pojęcie to nie obejmuje produktów medycznych, jakie zostały określone w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁹, preparatów farmaceutycznych, mieszanek, produktów naturalnych oraz innych preparatów zawierających substancje sklasyfikowane, które zostały wytworzone w taki sposób, że wymienione substancje nie mogą być bez trudności wykorzystane lub odzyskane za pomocą dających się łatwo zastosować lub ekonomicznie realnych środków;
- b) „substancja niesklasyfikowana” oznacza każdą substancję, która, chociaż nie została wymieniona w załączniku I, jest określona jako substancja wykorzystywana do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych;
- c) „włączenie do obrotu” oznacza każdą, zarówno odpłatną jak i nieodpłatną, dostawę substancji w obrębie Wspólnoty, lub też składowanie, wytwarzanie, produkcję, przetwarzanie, handel, dystrybucję lub pośrednictwo w handlu tymi substancjami w celu dostawy w obrębie Wspólnoty;
- d) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się wprowadzaniem do obrotu substancji sklasyfikowanych;

⁹ Dyrektywa Komisji 2001/8/WE z dnia 8 lutego 2001 r. zastępująca załącznik I do dyrektywy Rady 92/109/EWG w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 39 z 9.2.2001, str. 31).

¹⁰ Dyrektywa Komisji 2003/101/WE z dnia 3 listopada 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/109/EWG w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 286 z 4.11.2003, str. 14).

¹¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1485/96 z dnia 26 lipca 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 92/109/EWG, w zakresie deklaracji odbiorców o specyficznym użytku niektórych substancji używanych do nielegalnej produkcji środków odurzających i substancji psychotropowych (Dz.U. L 188 z 27.7.1996, str. 28); rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1533/2000 (Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 75).

¹² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1533/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1485/96 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania dyrektywy Rady 92/109/EWG w zakresie składania przez klientów oświadczeń dotyczących specjalnego wykorzystania niektórych substancji używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych.

¹³ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/63/WE (Dz.U. L 159 z 27.6.2003, str. 46).

- e) „Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających” oznacza organ powołany przez Jednolitą Konwencję o środkach odurzających z 1961 r., zmienioną Protokołem z 1972 r.;
- f) „zezwolenie specjalne” oznacza zezwolenie przyznawane określonemu typowi podmiotu gospodarczego;
- g) „rejestracja specjalna” oznacza rejestrację dokonywaną w stosunku do określonego typu podmiotu gospodarczego.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu substancji sklasyfikowanych

1. Podmioty gospodarcze pragnące wprowadzić substancje sklasyfikowane w kategoriach 1 i 2 załącznika I do obrotu wyznaczają funkcjonariusza odpowiedzialnego za handel substancjami sklasyfikowanymi, zgłaszają właściwym organom nazwisko i szczegóły kontaktowe tej osoby oraz natychmiast powiadamiają je o wszystkich kolejnych zmianach dotyczących tych informacji. Funkcjonariusz pilnuje, aby handel substancjami sklasyfikowanymi prowadzony przez podmiot gospodarczy odbywał się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Funkcjonariusz jest upoważniony do reprezentowania podmiotu gospodarczego oraz do podejmowania decyzji koniecznych do realizacji powyższych zadań.
2. Podmioty gospodarcze muszą uzyskać zezwolenie od właściwego organu zanim będą mogły wejść w posiadanie lub wprowadzić do obrotu substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I. Zezwolenia specjalne mogą być przyznawane przez właściwe organy aptekom, punktom wydawania leków weterynaryjnych, niektórym organom władzy publicznej oraz siłom zbrojnym. Takie zezwolenia specjalne są ważne jedynie w związku z wykorzystywaniem prekursorów w ramach oficjalnych zobowiązań zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
3. Każdy podmiot gospodarczy posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2 dostarcza substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I tylko osobom fizycznym lub prawnym, które posiadają to zezwolenie oraz podpisały deklarację klienta przewidzianą w art. 4 ust. 1.
4. Rozważając możliwość przyznania zezwolenia właściwe organy biorą szczególnie pod uwagę kompetencje i uczciwość wnioskodawcy. Zezwolenie nie jest przyznawane w przypadku gdy istnieją uzasadnione podstawy budzące wątpliwości co do stosowności i rzetelności wnioskodawcy czy też funkcjonariusza odpowiedzialnego za handel substancjami sklasyfikowanymi. Zezwolenie może zostać zawieszono lub unieważnione przez stosowne organy, jeżeli tylko pojawią się uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że jego posiadacz nie jest już właściwą i odpowiednią osobą do posiadania takiego zezwolenia lub też że warunki, na których to zezwolenie zostało przyznane nie są już spełniane.
5. Bez uszczerbku dla art. 14, właściwe organy mogą ograniczyć ważność zezwolenia na okres nieprzekraczający trzech lat lub też zobowiązać podmioty handlowe do udowadniania w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy lata, że warunki, na których zezwolenie zostało przyznane, są nadal spełniane. Zezwolenie podaje operację lub operacje, na które jest ważne, a także przedmiotowe substancje. Zezwolenia specjalne w rozumieniu ust. 2 są z zasady przyznawane bezterminowo, ale mogą zostać zawieszono lub unieważnione przez właściwe organy zgodnie z warunkami określonymi w ust. 4 zdanie trzecie.

6. Bez uszczerbku dla art. 6, podmioty gospodarcze zaangażowane we wprowadzanie do obrotu substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I mają obowiązek zarejestrować się i na bieżąco uaktualniać we właściwych organach adres zakładu, w którym wytwarzają lub z którym prowadzą handel tymi substancjami przed wprowadzeniem ich do obrotu. Apteki, punkty wydawania leków weterynaryjnych, niektóre organy władzy publicznej oraz siły zbrojne mogą podlegać rejestracji specjalnej. Rejestrację taką uznaje się za ważną jedynie w odniesieniu do wykorzystywania prekursorów w ramach oficjalnych zobowiązań zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
7. Właściwe organy mogą zażądać od podmiotów gospodarczych uiszczenia opłaty za wnioski o wydanie zezwolenia lub za rejestrację. Opłaty takie są pobierane w sposób niedyskryminacyjny i nie przekraczają kosztów postępowania w sprawie wniosku.

Artykuł 4 **Deklaracja klienta**

1. Bez uszczerbku dla art. 6 i 14, każdy podmiot gospodarczy ustanowiony w obrębie Wspólnoty, który dostarcza klientowi substancje sklasyfikowane w kategoriach 1 i 2 załącznika I otrzymuje od klienta deklarację wykazującą konkretny sposób lub sposoby wykorzystania substancji sklasyfikowanych. Wymagana jest oddzielna deklaracja dla każdej substancji sklasyfikowanej. Deklaracja taka odpowiada wzorowi przedstawionemu w pkt 1 załącznika III. W przypadku osób prawnych deklaracja jest sporządzana na papierze firmowym z nagłówkiem.
2. Jako alternatywę powyższej deklaracji w przypadku pojedynczych transakcji podmiot gospodarczy, który regularnie dostarcza klientowi substancje sklasyfikowane w kategorii 2 załącznika I może przyjąć pojedynczą deklarację odnoszącą się do kilku transakcji dotyczących tej substancji sklasyfikowanej przez okres nie dłuższy niż jeden rok, przy założeniu, że podmiot gospodarczy jest przekonany o dopełnieniu następujących kryteriów:
 - a) klient otrzymywał substancję od podmiotu gospodarczego co najmniej trzykrotnie w ciągu ostatnich 12 miesięcy;
 - b) podmiot gospodarczy nie ma powodów aby podejrzewać, że substancja zostanie użyta w nielegalnym celu;
 - c) zamówione ilości odpowiadają zwykłemu zużyciu przez tego klienta.

Deklaracja ta odpowiada wzorowi przedstawionemu w pkt 2 załącznika III. W przypadku osób prawnych deklaracja jest sporządzana na papierze firmowym z nagłówkiem.

3. Podmiot gospodarczy dostarczający substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I przystawia swoją pieczęć oraz podpisuje kopię deklaracji, potwierdzając tym samym, że jest ona zgodna z oryginałem. Kopia taka musi zawsze być dołączona do substancji z kategorii 1, które są przewożone w obrębie Wspólnoty i musi być okazywana na żądanie organom odpowiedzialnym za sprawdzanie zawartości pojazdów w czasie transportu.

Artykuł 5 **Dokumentacja**

1. Bez uszczerbku dla art. 6, podmioty gospodarcze zapewniają, że wszystkie transakcje zmierzające do wprowadzenia substancji sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I do obrotu są odpowiednio udokumentowane zgodnie z poniższymi ust. 2-5. Zobowiązanie to nie ma zastosowania do tych podmiotów gospodarczych, które posiadają zezwolenia specjalne lub podlegają rejestracji specjalnej stosownie do art. 3 odpowiednio ust. 2 i ust. 6.
2. Dokumenty handlowe, takie jak faktury, wykazy ładunków, dokumenty administracyjne, dokumenty przewozowe i inne dotyczące przewozu zawierają informacje pozwalające w jednoznaczny sposób zidentyfikować:
 - a) nazwę substancji sklasyfikowanej w kategoriach 1 lub 2 załącznika I,
 - b) ilość i wagę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny lub produktu naturalnego ilość i wagę, jeżeli jest to możliwe, mieszaniny lub produktu naturalnego, jak również ilość i wagę lub procentową zawartość każdej substancji wymienionej w kategoriach 1 i 2 załącznika I, będącej składnikiem mieszaniny,
 - c) nazwę i adres dostawcy, jednostki rozprowadzającej, odbiorcy końcowego i, o ile to możliwe, innych podmiotów gospodarczych biorących bezpośredni udział w transakcji, jak to określono w art. 2 lit. c) i d).
3. Dokumentacja powinna ponadto zawierać deklarację klienta, jak to określono w art. 4.
4. Podmioty gospodarcze przechowują taką szczegółową dokumentację prowadzonej działalności w takim zakresie, jaki jest niezbędny do przestrzegania zobowiązań na mocy ust. 1.
5. Dokumentację określoną w ust. 1-4 przechowuje się przez okres nie krótszy niż trzy lata od zakończenia roku kalendarzowego, w którym miała miejsce operacja określona w ust. 1. i musi być ona udostępniana na wniosek właściwych organów w celu przeprowadzenia kontroli.
6. Dokumentację można również przechowywać w formie kopii na nośniku obrazu lub innych nośnikach danych. Należy zapewnić, że przechowywane dane:
 - a) w momencie odczytu odpowiadają pod względem wyglądu i treści dokumentacji, oraz
 - b) są dostępne w każdej chwili, można je natychmiast odczytać i przeanalizować za pomocą zautomatyzowanych środków przez okres określony w ust. 5.

Artykuł 6 **Zwolnienia**

Zobowiązania zgodnie z art. 3, 4 i 5 nie mają zastosowania w przypadku transakcji dotyczących substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I, w których ilości objęte transakcją nie przekraczają ilości określonych w załączniku II przez okres jednego roku.

Artykuł 7 **Etykietowanie**

Podmioty gospodarcze zapewniają, by na substancjach sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I umieszczano etykiety przed ich wprowadzeniem do obrotu. Etykieta musi zawierać nazwy substancji, według określeń zawartych w

załączniku I. Dodatkowo podmioty gospodarcze mogą stosować swoje zwyczajowe etykiety.

Artykuł 8

Powiadamianie właściwych organów

1. Podmioty gospodarcze niezwłocznie powiadamiają właściwe organy o wszelkich okolicznościach takich jak nietypowe zamówienia lub transakcje z udziałem substancji sklasyfikowanych, które mogą budzić podejrzenie, iż takie substancje, które mają być wprowadzane do obrotu mogą być wykorzystywane do celów nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.
2. Podmioty gospodarcze dostarczają właściwym organom w zwięzłej formie informacje dotyczące prowadzonych transakcji z udziałem substancji sklasyfikowanych., co zostało określone w środkach wykonawczych przyjętych stosownie do art. 14.

Artykuł 9

Wytyczne

1. W celu ułatwienia współpracy między właściwymi organami, podmiotami gospodarczymi i przemysłem chemicznym, zwłaszcza w odniesieniu do substancji niesklasyfikowanych, Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2 sporządza i uaktualnia wytyczne mające pomóc przemysłowi chemicznemu.
2. Wytyczne w szczególności podają:
 - a) informacje określające jak rozpoznać i zgłosić podejrzaną transakcję,
 - b) regularnie uaktualnianą listę substancji niesklasyfikowanych celem umożliwienia przemysłowi monitorowania, na zasadzie dobrowolności, handlu takimi substancjami,
 - c) inne informacje, które mogą być uznane za użyteczne.
3. Właściwe organy zapewniają, że wytyczne oraz lista substancji niesklasyfikowanych są regularnie rozprawdane w sposób uznany za odpowiedni przez właściwe organy, zgodnie z celami wytycznych.

Artykuł 10

Zakres władzy i zobowiązania właściwych organów

1. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania art. 3-8, każde Państwo Członkowskie przyjmuje niezbędne środki pozwalające właściwym organom na wypełnianie swoich zobowiązań dotyczących kontrolowania i monitorowania, w szczególności:
 - a) uzyskiwania informacji na temat wszelkich zamówień na substancje sklasyfikowane lub operacji dotyczących substancji sklasyfikowanych,
 - b) dostępu do miejsca prowadzenia działalności podmiotu gospodarczego celem uzyskania dowodów na nieprawidłowości,
 - c) w koniecznych przypadkach wstrzymania wysyłki, która nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy respektują poufną informację handlową.

Artykuł 11
Współpraca między Państwami Członkowskimi a Komisją

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza właściwy organ lub organy odpowiedzialne za zapewnienie stosowania niniejszego rozporządzenia i powiadamia o tym Komisję.
2. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia i bez uszczerbku dla art. 15, przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich oraz współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego¹⁴, w szczególności te dotyczące poufności informacji stosują się *mutatis mutandis*. Właściwy organ lub organy wyznaczone na mocy ust. 1 tego artykułu działają jako właściwe organy w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 515/97.

Artykuł 12
Kary

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące stosowania kar za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przyjmują konieczne środki celem zapewnienia, że przepisy są stosowane. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 13
Informacja z Państw Członkowskich

1. Aby umożliwić wszelkie niezbędne dostosowania do ustaleń dotyczących monitorowania handlu substancjami sklasyfikowanymi i niesklasyfikowanymi właściwe organy w każdym Państwie Członkowskim przekazują każdego roku Komisji wszystkie informacje dotyczące wykonania środków monitorowania ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w odniesieniu do substancji często używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych, a także do metod wykorzystywania i nielegalnego wytwarzania.
2. Komisja przedkłada sprawozdanie z informacji przekazanych stosownie do ust. 1 Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających zgodnie z art. 12 ust. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych oraz w porozumieniu z Państwami Członkowskimi.

Artykuł 14
Realizacja

W koniecznych przypadkach przyjmuje się następujące środki realizacji niniejszego rozporządzenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2:

- a) ustalenie wymogów i warunków przyznawania zezwolenia przewidzianego w art. 3 oraz szczegółów dotyczących zezwolenia;
- b) ustalenie, tam gdzie to konieczne, warunków odnoszących się do dokumentacji i etykietowania mieszanin i preparatów zawierających substancje wymienione w załączniku I, jak przewidziano w art. 5-7;

¹⁴ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

- c) zmiany załącznika I, konieczne z powodu zmian tabel załącznika do Konwencji Narodów Zjednoczonych;
- d) zmiany wartości progowych przedstawionych w załączniku II;
- e) ustalenie wymogów i warunków deklaracji klienta, o której mowa w art. 4, a także szczegółowych zasad dotyczących ich wykorzystywania. Znajdą się tu zasady dostarczania deklaracji klienta w formie elektronicznej, tam gdzie to właściwe;
- f) inne środki konieczne w celu skutecznego wprowadzenia niniejszego rozporządzenia w życie.

Artykuł 15

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 3677/90.
2. W przypadku odniesień do tego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Informacje o środkach przyjętych przez Państwa Członkowskie

Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o środkach przyjmowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności o środkach przyjętych stosownie do art. 10 i 12. Państwa Członkowskie zgłaszają również każdą kolejną zmianę środków.

Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim. Po trzech latach od wejścia w życie ocenia ona realizację niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Uchylenia

1. Dyrektywa Rady 92/109/EWG, dyrektywy Komisji 93/46/EWG, 2001/8/WE i 2003/101/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1485/96 i (WE) nr 1533/2000 zostają niniejszym uchylone.
2. Odniesienia do uchylonych dyrektyw lub rozporządzeń są interpretowane jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia.
3. Wszelkie ustanowione rejestry, przyznane zezwolenia oraz deklaracje klientów, wydane na mocy uchylonych dyrektyw lub rozporządzeń, nie tracą ważności.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 18 sierpnia 2005 r., za wyjątkiem art. 9, 14 i 15, które stosuje się od dnia publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii*

Europejskiej w celu umożliwienia przyjęcia środków przewidzianych w tych artykułach. Środki takie stosuje się nie wcześniej niż 18 sierpnia 2005 r.

Rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 11 lutego 2004 r.

W imieniu Rady
M. McDOWELL
Przewodniczący

W imieniu Parlamentu Europejskiego
P. COX

Przewodniczący

ZALĄCZNIK I

Substancje sklasyfikowane w rozumieniu art. 2 lit. a)

KATEGORIA 1

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli odmienne)	Kod NS ¹⁵	Nr CAS ¹⁶
1-fenyl-2-propanon	Fenylacetone	2914 31 00	103-79-7
Kwas N-acetyloantranilowy	Kwas 2-acetamidobenzoesowy	2924 23 00	89-52-1
Izosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4 metyleno-metylenodioksyfenylpropan-2-on	1-(1,3-benzodioxol-5-yl)propan-2-on	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrol		2932 94 00	94-59-7
Efedryna		2939 41 00	299-42-3
Pseudoefedryna		2939 42 00	90-82-4
Norefedryna		dawny 2939 49 00	14838-15-4
Ergometryna		2939 61 00	60-79-7
Ergotamina		2939 62 00	113-15-5
Kwas lizergowy		2939 63 00	82-58-6
Formy stereoizomeryczne substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące katyną ¹⁷ , w każdym przypadku gdy występowanie takich form jest możliwe.			
Sole substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące solami katyny, w każdym przypadku gdy istnienie takich soli jest możliwe			

KATEGORIA 2

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli odmienne)	Kod NS ¹⁸	Nr CAS ¹⁹
Bezwodnik octowy		2915 24 00	108-24-7
Kwas fenylloctowy		2916 34 00	103-82-2
Kwas antranilowy		2922 43 00	118-92-3
Piperydyna		2933 32 00	110-89-4
Nadmanganian potasu lub Manganian(VII) potasu		2841 61 00	7722-64-7
Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku gdy istnienie takich soli jest możliwe.			

KATEGORIA 3

Substancja	Nazewnictwo NS (jeśli	Kod NS ²⁰	Nr CAS ²¹
------------	-----------------------	----------------------	----------------------

¹⁵ Dz.U. L 290 z 28.10.2002, str. 1.

¹⁶ Nr CAS oznacza numer ewidencyjny nadany przez Chemical Abstract Service, będący unikalnym identyfikatorem cyfrowym, innym dla każdej substancji oraz jej struktury. Nr CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz każdej soli każdego izomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

¹⁷ Nazywaną również (+) – norpseudoefedryną, kod NS 2939 43 00, nr CAS 492-39-7.

¹⁸ Dz.U. L 290 z 28.10.2002, str. 1.

¹⁹ Nr CAS oznacza numer ewidencyjny nadany przez Chemical Abstract Service, będący unikalnym identyfikatorem cyfrowym, innym dla każdej substancji oraz jej struktury. Nr CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz każdej soli każdego izomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

	odmienne)		
Kwas chlorowodorowy	Chlorowodór	2806 10 00	7647-01-0
Kwas siarkowy(VI)		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Eter etylu	Eter dietylowy	2909 11 00	60-29-7
Aceton		2914 11 00	67-64-1
Keton metylowo-etylowy	Butanon	2914 12 00	78-93-3
Sole substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące solami kwasu chlorowodorowego i kwasu siarkowego(VI), w każdym przypadku gdy istnienie takich soli jest możliwe.			

²⁰ Dz.U. L 290 z 28.10.2002 r., str.1

²¹ Nr CAS oznacza numer ewidencyjny nadany przez Chemical Abstract Service, będący unikalnym identyfikatorem cyfrowym, innym dla każdej substancji oraz jej struktury. Nr CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz każdej soli każdego izomeru. należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

ZAŁĄCZNIK II

Substancja	Wartość progowa
Bezwodnik octowy	100 l
Nadmanganian potasu lub manganian(VII) potasu	100 kg
Kwas antranilowy i jego sole	1 kg
Kwas fenylloctowy i jego sole	1 kg
Piperydyna i jej sole	0,5 kg

ZAŁĄCZNIK III

1. Wzór deklaracji odnoszącej się do pojedynczych transakcji (kategoria 1 lub 2)

DEKLARACJA KLIENTA DOTYCZĄCA SPECJALNEGO ZASTOSOWANIA
SUBSTANCJI SKLASYFIKOWANEJ W KATEGORII 1 LUB 2
(*pojedyncze transakcje*)

Ja/my,

Imię i nazwisko/nazwa:.....

Adres:.....

Referencyjny numer upoważnienia/zezwolenia/rejestracji (*niepotrzebne skreślić*):

.....
wydanego w dniu.....przez (*nazwa i adres organu*):.....

.....
bezterminowo/ważne do (*niepotrzebne skreślić*).....

zamówiliśmy od:

Imię i nazwisko/nazwa:.....

Adres:.....

.....
następującą substancję

Opis:.....

.....
Kod nomenklatury scalonej (NS):.....ilość:.....

.....
Substancja zostanie wykorzystana wyłącznie do:.....

.....
Ja/my niniejszym zaświadczam, że substancja, o której mowa powyżej, nie będzie
odsprzedawana lub w inny sposób dostarczana innym klientom, chyba że dostarczą oni
deklarację wykorzystania zgodną z tym wzorem, lub, dla substancji w kategorii 2, deklarację
odnoszącą się do transakcji złożonych.

Podpis.....Imię i nazwisko/nazwa (*drukowanymi literami*)

.....
Stanowisko:.....Data:.....

2. Wzór deklaracji odnoszącej się do transakcji złożonych (kategoria 2)

**DEKLARACJA KLIENTA DOTYCZĄCA SPECJALNEGO ZASTOSOWANIA
SUBSTANCJI SKLASYFIKOWANEJ W KATEGORII 2**
(*transakcje złożone*)

Ja/my,

Imię i nazwisko/nazwa:

Adres:

Referencyjny numer upoważnienia/zezwolenia/rejestracji (*niepotrzebne skreślić*):

.....
wydanego w dniu.....przez (*nazwa i adres organu*):.....

.....
bezterminowo/ważne do (*niepotrzebne skreślić*).....

Zamierzamy zamówić od:

Imię i nazwisko/nazwa:.....

Adres:

.....
następującą substancję

Opis:

.....
Kod nomenklatury scalonej (NS):ilość:.....

Substancja zostanie wykorzystana wyłącznie do:

.....
i jest zamówiona w ilości, która normalnie jest uważana za zapas wystarczający na
(*maksymalnie 12 miesięcy*).....miesiące.

Ja/my niniejszym zaświadczam, że substancja, o której mowa powyżej, nie będzie
odsprzedawana lub w inny sposób dostarczana innym klientom, chyba że dostarczą oni
podobną deklarację wykorzystania lub deklarację dotyczącą transakcji pojedynczych.

Podpis.....Imię i nazwisko/nazwa (*drukowanymi literami*)

.....
Stanowisko:.....Data:.....